Dosar nr.4-304/2019
4-19166148-38-4-18102019

Republica Moldova
Judecătoria Orhei sediul Rezina

Hotărâre

14.03.2024
or.Rezina

Instanţa avînd în componenţă: preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Negreanu
Grefier Natalia Bernevec
În lipsa contravenientei şi a agentului contatator legal citaţi
examinînd în şedinţă judiciară publică cauza contravenţională privind acuzarea lui Grosu Olga a.n.*****IDNP *****în temeiul art.63 alin.(1) din Codul contravenţional

constat

La data de 25.01.2024, reprezentantul agentului constatator în persoana SS al IP Rezina Tarnovschi Dumitru, a întocmit în privinţa lui Grosu Olga proces-verbal cu privire la săvîrşirea de către acesta a contravenţiei prevăzută de art.63 alin.(1) din Codul contravenţional, expediind procesul verbal şi materialele anexate pentru examinare instanţei potrivit competenţei.

Agentul constatator a reţinut că *pe data de*****la ora 14.30, în s.Echimăuţi r-ul Rezina, feciorul c***** a agresat fizic cu capul în faţăpe colegul său minorul ***** pe una din străzile s.Echimăuţi r-ul Rezina*.

În şedinţa de judecată, contravenienta nu s-a prezentat nu a solicitat amînarea şedinţei de judecată şi nici nu a informat instanţa despre motivele neprezentării.

Agentul constatator a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Cercetînd minuţios materialele cauzei, instanţa de judecată consideră că procesul contravenţional urmează a fi încetat din următoarele motive: art.63 alin.(1) din Codul contravenţional sancţionează neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului.

Conform art.5 din Codul contravenţional, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise.*

În conformitate cu cerinţele art.7 Cod contravenţional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod*.

Conform art.425 Cod Contravenţional, sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit art.10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În condiţiile edificării unui stat de drept, este deosebit de important ca procedura contravenţională să garanteze libertatea şi drepturile legale ale individului în aşa mod încît să nu se admită tragerea la răspundere şi sancţionarea nelegitimă.

Astfel, se atestă că afirmaţiile invocate în procesul verbal cu decizia de sancţionare poartă un caracter declarativ, neavînd suport probatoriu de fapt.

Concomitent, se atestă că, în corespundere cu jurisprudenţa Curţii Europene, majoritatea contravenţiilor intră în câmpul de aplicare al „materiei penale" din Convenţia Europeană, acesta fiind şi cazul raportat. Prin urmare, sarcina probaţiunii în acest caz îi revine acuzatorului în persoana agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, al egalităţii armelor în proces, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare, impuse de exigenţele art.6 CEDO şi de legislaţia contravenţională, instanţa de judecată a oferit suficiente posibilităţi părţilor de a prezenta probe.

Reieşind din faptul, că principiile procesului penal sânt aplicabile procesului contravenţional, instanţa de judecată relevă, că potrivit art.24 alin.(2), 26 alin.(3) din Codul de procedură penală, reieşind din conţinutul principiului contradictorialităţii în procesul penal care este aplicabil şi procesului contravenţional, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea acuzatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracţiune/contravenţie ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului, la caz – agentului constatator.

Neprezentându-se la şedinţa de judecată, agentul constatator nu a prezentat instanţei de judecată nici o probă din care ar reieşi săvârşirea de către minorul***** a faptei de agresare a minorului ***** şi implicit – nici comiterea de către contravenientă a contravenţiei imputate.

La dosar nu există nici un act de examinare medicală, cu atât mai puţin – de constatare sau expertiză medico-legală a minorului agresat din care să rezulte existenţa şi caracterul vre-unor vătămări corporale.

Martori nu au fost prezentaţi instanţei pentru a face declaraţii.

Materiale caracterizatoare cu privire la persoana contravenientei din care ar rezulta eventual o atitudine neglijentă a acesteia în raport cu rolul de părinte al minorului*****, cum ar fi o caracteristică de la locul de trai, de muncă a acesteia sau declaraţii ale vecinilor, nu există la dosar.

Mai mult – în procesul verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator nu a descris fapta contravenientei ci a minorului*****, fără a face vre-o conexiune între acţiunile minorului şi fapta părintelui acestuia. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) şi e) din Codul contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei*, rigori care nu au fost respectate de către agentul constatator la întocmirea procesului verbal.

În aceste condiţii, instanţa ajunge la concluzia că procesul verbal nu întruneşte condiţiile art.443 din Codul contravenţional iar în conformitate cu prevederile art.445 Cod contravenţional neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a datelor şi faptelor indicate la art.443 are ca efect nulitatea acestuia.

Nu i-a fost prezentat instanţei de judecată nici un act din care să rezulte că contravenienta este mama minorei.

Prin urmare, instanţa concluzionează că agentul constatator a eşuat în a demonstra în acţiunile contravenientei faptul contravenţiei prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul contravenţional.

Potrivit art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu prevederile art.7, 374, 394-395, 425, 441, 452-458, 460 şi 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

hotărăşte:

Se încetează procesul contravenţional în privinţa lui Grosu Olga privind săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul contravenţional, din motivul lipsei în acţiunile ei a faptului contravenţiei.

Se dispune repunerea în drepturi a contravenientei Grosu Olga.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Judecător
Igor NEGREANU